

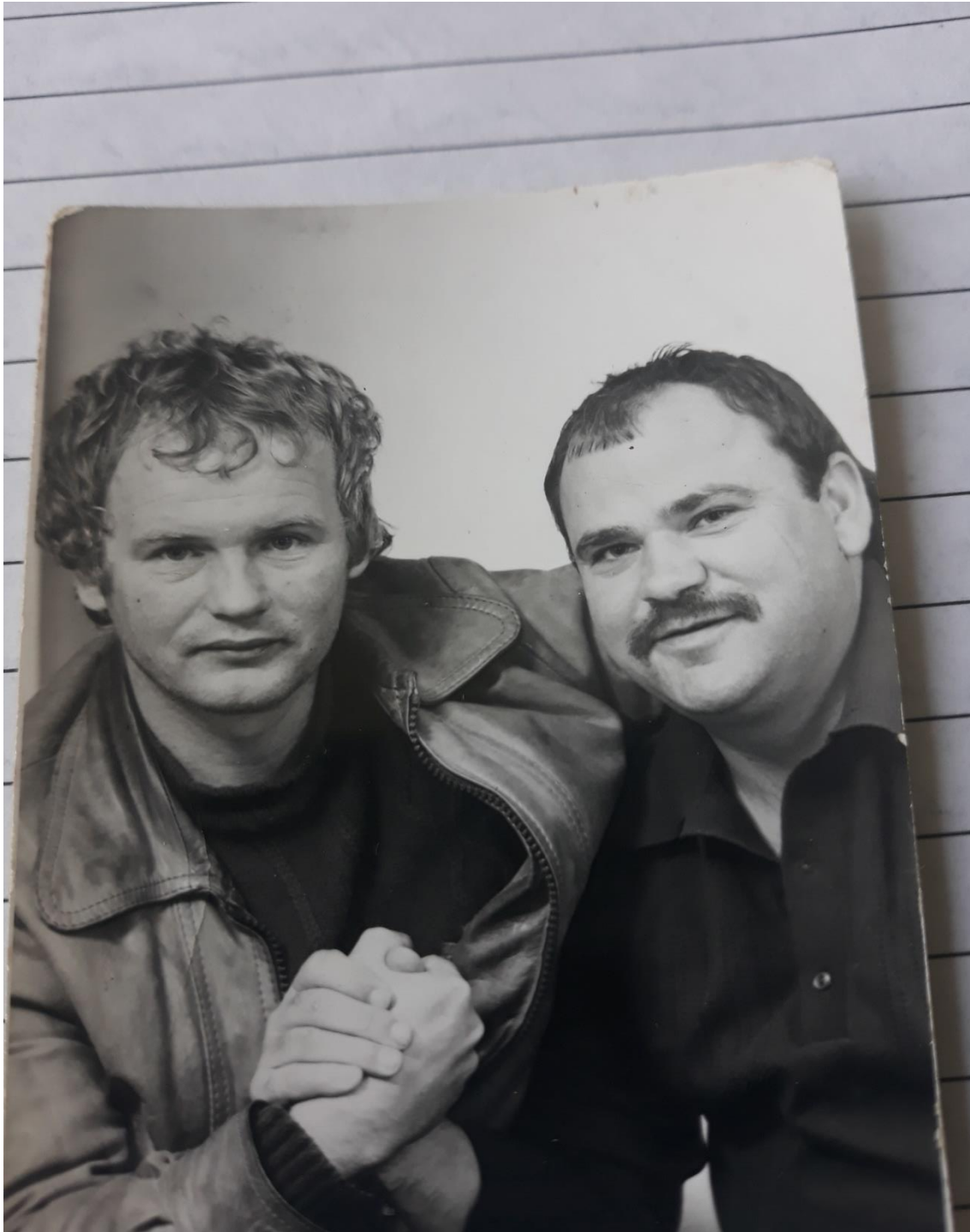
Historia podnoszenia ciężarów w Dobrym Mieście cz.13 Bogdan Bula

Bogdan Bula urodził się 25 czerwca 1957 roku w Lidzbarku Warmińskim. W Dobrym Mieście spędził całe swoje życie. Uczęszczał do Szkoły Podstawowej nr 1 i Zasadniczej Szkoły Zawodowej w Dobrym Mieście. Zdobył uprawnienia spawacza i po ukończeniu szkoły w 1975 roku w wieku 18 lat zatrudnił się w Warfamie na stanowisku spawacza. Od dzieciństwa był niewysoki, krępy i silny. W szkole do której chodził, grupa starszych kolegów trenowała podnoszenie ciężarów. Bogdan lubił przyglądać się ich wyczynom i w wieku 13 lat sam zapragnął spróbować podnosić ciężary tak jak oni. Poprosił więc Andrzeja Kubińskiego aby przyjął go do nieformalnej grupy dobromiejskich sztangistów. Kubiński powiedział, że zgodzi się pod warunkiem, kiedy przyniesie na piśmie zgodę rodziców. Uprosił rodziców o zgodę i zaczął treningi. Jego społecznymi instruktorami był w 1970 roku Andrzej Kubiński, następnie Krzysztof Jankowski w 1971 roku a do września 1972 roku Edward Jankowski. 10 czerwca 1972 roku Bogdan po raz pierwszy wziął udział w zawodach w Olszynie i od razu osiągnął sukces. Były to indywidualne mistrzostwa okręgu juniorów na których zwyciężył wynikiem 150 kg w wadze muszej.

Fot.1 dyplom.

We wrześniu 1972 roku powstała Sekcja Podnoszenia Ciężarów przy KS Warfama. Instruktorem został Stanisław Gałązka. Kiedy Bogdan poprosił o przyjęcie od sekcji, Stanisław postawił Bogdanowi warunek. Ponieważ dobrze znał Bogdana i jego słabości powiedział, że przyjmie go do sekcji po miesiącu próby, która będzie polegała na tym, że Bogdan będzie przychodził na treningi jako obserwator i zawsze będzie trzeźwy. Bogdan poddał się próbie. Na treningi przychodził trzeźwy i tak został zawodnikiem KS Warfama.
Fot.2 Bogdan Bula z prawej ze Stanisławem Gałązką

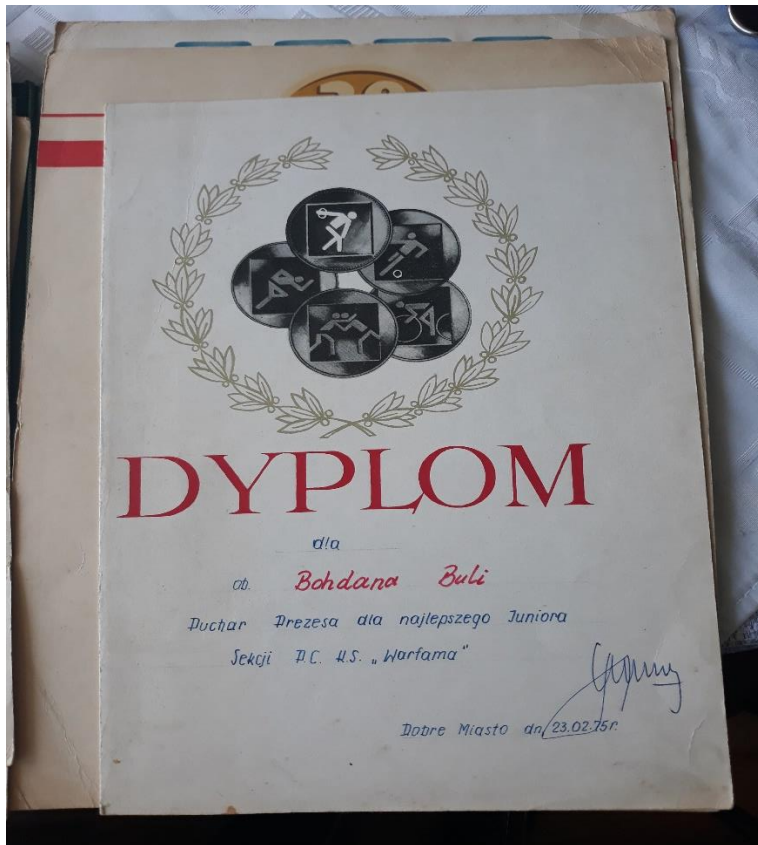

W dniu 7 kwietnia 1973 roku Bogdan brał udział w mistrzostwach województwa seniorów w Olsztynie. Już pod kierunkiem Stanisława Gałązki odniósł kolejny sukces wygrywając w wadze muszej wynikiem 130 kg. Fot 3. Dyplom

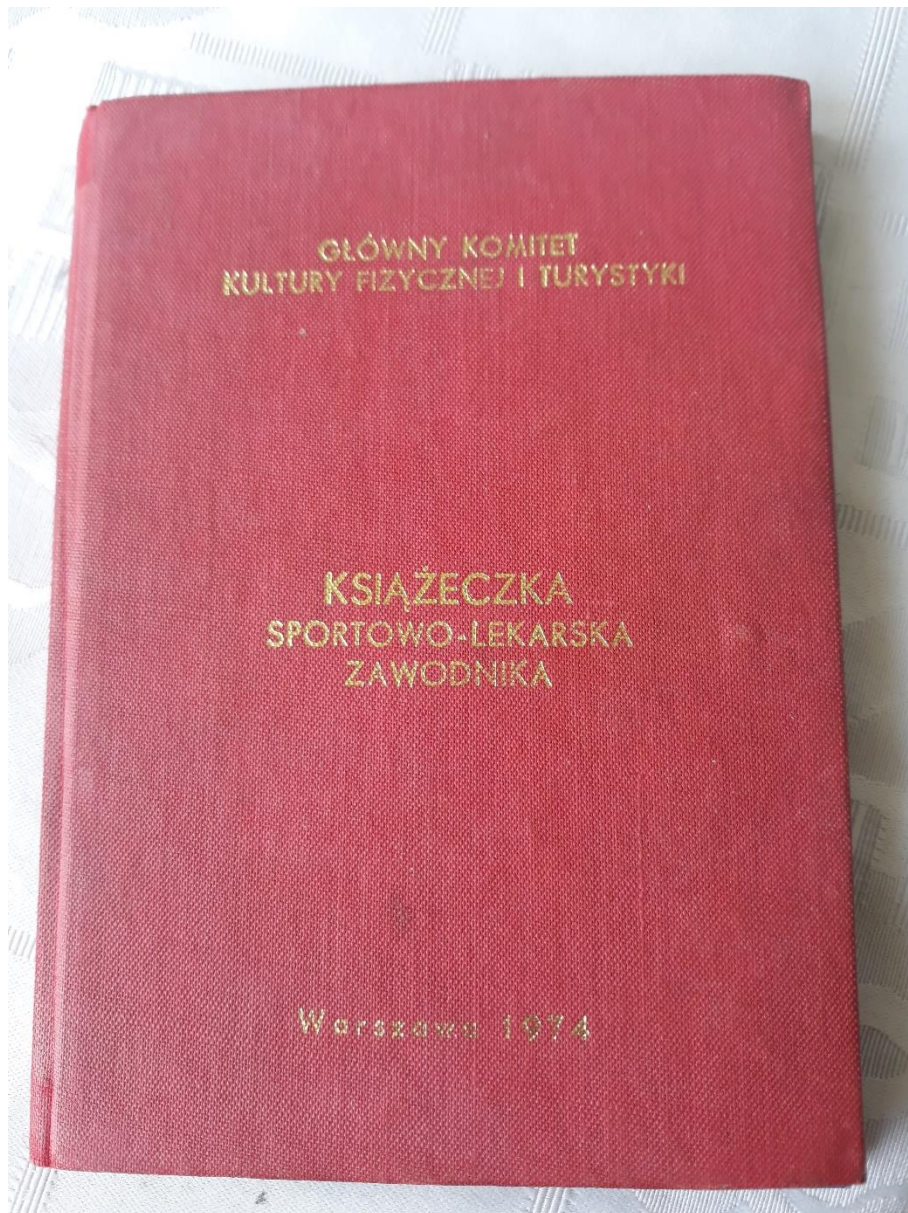

W kolejnych latach Bogdan rozwijał swój talent i poprawiał wyniki. 13 października 1974 roku na młodzieżowych mistrzostwach województwa w Olsztynie zajął II miejsce rezultatem 172,5 kg w wadze piórkowej. 23 lutego 1975 roku wystąpił w zawodach o Puchar Prezesa KS Warfama w Dobrym Mieście. W marcu 1975 r. „Głos Warfamy” pisze „ Z naszych zawodników wyróżnić należy Bogdana Bulę, który pobił rekord życiowy w rwaniu (liczy dopiero 17 lat). Już w tej chwili zalicza się on do czołówki krajowej w kategorii młodzików”.
Bogdan startował w wadze lekkiej. Wyrwał 85 kg i podrzucił 110 kg. Były to jego życiowe rekordy.

Poniżej fot.4 i fot 5 Dyplom i puchar

Każdy zawodnik zrzeszony w związku sportowym posiadał „Książeczkę sportowo-lekarską zawodnika” zarejestrowaną w Głównym Komitecie Kultury Fizycznej i Turystyki. Bogdan taką książeczkę otrzymał 2 maja 1975 roku. Zapisywano tam wyniki obowiązkowych badań lekarskich przez Przychodnię Przychodnię w Wafamie oraz wyniki sportowe. Z zapisów wynika, że Bogdan brał udział w zawodach ligowych w barwach KS Warfama w latach 1975 - 1976 r. Startował na pomostach w Olsztynie, Szczytnie i Gdańsku. W dwuboju uzyskiwał regularnie 190-195 kg. Poniżej na fot 5,6,7 Książeczka sportowo – lekarska zawodnika

Z zespołem KS Warfama w 1976 roku wygrał ligę okręgową i awansował do ligi międzywojewódzkiej.

Fot.8 Ciężarowcy KS Warfama w drodze na zawody do Ostródy. Trzeci od prawej Bogdan Bula Fot. Czesław Gawinkowski.

W 1977 roku KS Warfama uczestniczyła w trzech rzutach rozgrywek, ale już bez udziału Bogdana Buli, ponieważ został wezwany do wojska. Służył w jednostce pancernej w Bartoszycach. W wojsku nie mógł kontynuować podnoszenia ciężarów. Za to popularne było pływanie. Bogdan zdobył żółty czepek i startował w zawodach pływackich. Będąc w wojsku zdobył też uprawnienia kierowcy pojazdów ciężarowych. W 1979 roku zakończył służbę wojskową i powrócił do Dobrego Miasta. Podczas odbywania służby wojskowej jego koledzy sztangści z Dobrego Miasta awansowali do II ligi i po dwóch rzutach rozgrywek wycofali się z rozgrywek. Bogdan nie wrócił już do ciężarów, ponieważ sekcja podnoszenia ciężarów praktycznie przestała działać a w 1980 roku formalnie została rozwiązana. Po powrocie z wojska wrócił do Warfamy na spawalnię. W 1980 roku ożenił się. Miał syna i córkę. Podjął pracę w Olsztynie jako kierowca w „Mebelplaście”. Jednak życie rodzinne nie powiodło mu się. Później żałował tego co się stało, ale było już za późno. Próbował wrócić do normalności, ale nie było to łatwe. Bogdan był osobą znaną w mieście. Miał wielu kolegów i znajomych. Wszyscy z którymi rozmawiałem dobrze wspominają Bogdana. Był spokojny, wesoły, miły, życzliwy i uczynny. Przy tym był honorowy i nikomu nie odmawiał pomocy. Zmarł 21 marca 2022 roku.